

ΠΑΝΟΣ ΖΥΓΟΥΡΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΜ ΔΣΑ 80807, Μπουμπουλίνας 9-11, Αθήνα (Μουσείο), Τ.Κ. 10682,

ΑΦΜ 996789554, Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, τηλ.: 210-8259140-141, fax: 210-8259235,

email: pzygouris@gmail.com

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

(αρ. πρωτ. εισ. της Ε.Δ.Ε.Υ.Α.: 3005/19-1-2024)

Ετέθησαν από τη Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης τα κάτωθι ερωτήματα προς την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης Αποχέτευσης (Ε.Δ.Ε.Υ.Α.) για τη σύνταξη νομικής γνωμοδότησης:

«1. Εάν η ερωτώσα Δ.Ε.Υ.Α. μπορεί να συνάπτει συμβάσεις με εταιρεία δανεισμού – προσωρινής απασχόλησης εργαζομένων με τη διαδικασία της Σύμβασης Γνήσιου Δανεισμού όπως αυτή ορίζεται από το ΚΕ.Π.Ε.Α.;

2. Εάν η ερωτώσα Δ.Ε.Υ.Α. μπορεί να παραλαμβάνει μεταχρονολογημένες επιταγές για την εξόφληση οφειλών από τέλη, και σε καταφατική απάντηση, εάν προκύπτει εκ του νόμου ότι οι εν λόγω επιταγές θεωρούνται ως εφάπαξ προκαταβολή;»

Κατά τη γνώμη μας προσήκει η κάτωθι απάντηση.

Α. Επί του 1^{ου} ερωτήματος

1.1. Σύμφωνα με τον ν. 1069/1980 «Περί κινήτρων δια την ίδρυσιν Επιχειρήσεων Υδρεύσεως και Αποχετεύσεως» (Α' 191), στο άρθρο 1 «Αντικείμενο- Σκοπός» ορίζεται ότι: «1. Οι Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης και Αποχέτευσης (Δ.Ε.Υ.Α.) αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου της παρ. 4 του άρθρου 252 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ΚΔΚ), όπως κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.

3463/2006 (Α' 114) έχουν κοινωφελή και μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα και διέπονται από τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από άλλες ειδικές διατάξεις του παρόντος, του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων και του ν. 3852/2010 (Α' 87).». Περαιτέρω, στο άρθρο 7 «Οργανισμός Εσωτερικής Υπηρεσίας της Επιχειρήσεως – Προσωπικόν» ορίζεται ότι: «1. Δι' Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας συντασσομένον δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της επιχειρήσεως, εγκρινομένης υπό του Υπουργού Εσωτερικών μετά γνώμην των οικείων Δημοτικών ή Κοινοτικών Συμβουλίων, καθορίζεται η οργάνωσις, η σύνθεσις και η αρμοδιότης των υπηρεσιών, ο αριθμός των θέσεων του πάσης φύσεως προσωπικού αναλόγως προς τας ανάγκας της επιχειρήσεως, ή κατά μισθολογικά κλιμάκια κατανομή των θέσεων του προσωπικού καθ' ομάδας ειδικοτήτων και αναλόγως της βαθμίδος εκπαιδεύσεως, αι αποδοχαί, ως και ο τρόπος προσλήψεως και απολύσεως και το αρμόδιον προς τούτο όργανον. Η Επιχείρησις του παρόντος νόμου, καθώς και όσες Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης Αποχέτευσης έχουν συσταθεί κατ' εφαρμογή ειδικών νόμων, καταρτίζουν κανονισμούς εργασίας κατά τις ειδικότερες ρυθμίσεις του ν.δ. 3789/1957 (ΦΕΚ 210 Α), όπως ισχύει. Οι ανωτέρω Κανονισμοί κυρώνονται από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.), σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α'). 2. Το κατά την προηγουμένην παράγραφον προσωπικόν της επιχειρήσεως συνδέεται μετ' αυτής δια συμβάσεως εργασίας Ιδιωτικού δικαίου, επιφυλασσομένης της ισχύος των διατάξεων της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.».

αναγκών της επιχείρησης, ή για την υλοποίηση συγκεκριμένου έργου. Το έκτακτο προσωπικό δεν καταλαμβάνει οργανικές ή προσωποπαγείς θέσεις. Το έκτακτο προσωπικό, συνδέεται με την επιχείρηση, με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, με σύμβαση έργου ή με σύμβαση παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών, ή με άλλες μορφές απασχόλησης που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία. Ο συνολικός αριθμός των θέσεων του τακτικού προσωπικού καθορίζεται με βάση τις σημερινές ανάγκες της επιχείρησης και τις προοπτικές ανάπτυξής της και δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 360 θέσεις. Ο παραπάνω αριθμός θέσεων μπορεί να μεταβληθεί, αν αυτό απαιτηθεί από τις υπηρεσιακές ανάγκες. Η μεταβολή του αριθμού των οργανικών θέσεων γίνεται με τροποποίηση του παρόντος Ο.Ε.Υ.».

1.3. Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων του ν. 1069/1980 Με τις διατάξεις του άρθρου 75 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ν. 3463/2006), στις αρμοδιότητες των Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού, οι οποίες, κατά το άρθρο 102 παρ. 1 του Συντάγματος, ανάγονται στη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων, έχουν περιληφθεί, μεταξύ άλλων, και εκείνες οι οποίες αφορούν την οργάνωση συστημάτων υδρεύσεως και αποχετεύσεως, καθώς και την παροχή συναφών υπηρεσιών προς τους κατοίκους. Με τις διατάξεις του ν. 1069/1980, προβλέφθηκαν οι Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης και Αποχέτευσης (Δ.Ε.Υ.Α.), οι οποίες καίτοι εξοπλίζονται από το νόμο με αρμοδιότητες που προσιδιάζουν σε δημόσια αρχή (βλ. π.χ. άρθρα 11, 24, 27 του νόμου), είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου κοινωφελούς χαρακτήρα που λειτουργούν καταρχήν σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1069/1980 και τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας¹. Οι Δ.Ε.Υ.Α., μετά τη σύστασή τους, ασκούν δραστηριότητες και παρέχουν υπηρεσίες σχετικές με την ύδρευση και την αποχέτευση, οι οποίες συνδέονται άρρηκτα με τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων², υποκαθιστάμενες, αυτοδικαίως και άνευ άλλης διατυπώσεως, σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του οικείου Δήμου, όσον αφορά την ύδρευση και την αποχέτευση (άρθρα 1 και 9). Έτσι, οι Δ.Ε.Υ.Α. θεωρούνται επιχειρήσεις ειδικού δημοσίου σκοπού, οι οποίες ασκούν, κατά παραχώρηση, ζωτικής σημασίας δημόσιες υπηρεσίες, συνδεόμενες, κατ' αρχήν, με τη λειτουργία των δικτύων και την παροχή υπηρεσιών υδρεύσεως και αποχετεύσεως, όμως κατά τα λοιπά, ιδρύονται και λειτουργούν ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου κοινωφελούς χαρακτήρα και διέπονται από τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, αποτελούν, κατά το μέρος

¹ ΣτΕ 59/2015, 108/1991 Ολ.

² ΣτΕ 1897/2014.

αυτό, νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Περαιτέρω, από τις διατάξεις άρθρου 7 ν. 1069/80 προκύπτει ότι το προσωπικό των Δ.Ε.Υ.Α. συνδέεται με την Επιχείρηση με σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου. Από τον Ο.Ε.Υ. της ερωτώσας Δ.Ε.Υ.Α. προκύπτει ότι ειδικά καθόσον αφορά στο έκτακτο προσωπικό, αυτό συνδέεται με την επιχείρηση, με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, με σύμβαση έργου ή με σύμβαση παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών, ή με άλλες μορφές απασχόλησης που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία.

1.4. Σύμφωνα με τον ν. 4765/2021 «Εκσυγχρονισμός του συστήματος προσλήψεων στον δημόσιο τομέα και ενίσχυση του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.) και λοιπές διατάξεις» στο άρθρο 2 «Πεδίο εφαρμογής» ότι: «1. Στις διατάξεις του παρόντος υπάγονται όλοι οι φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται στην περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), καθώς και τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του δημόσιου τομέα που δεν περιλαμβάνονται στη Γενική Κυβέρνηση όπως αυτή ορίζεται στο ανωτέρω άρθρο. Στον κατά τα ανωτέρω δημόσιο τομέα και για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος και μόνο υπάγονται σε κάθε περίπτωση: α. Η Προεδρία της Δημοκρατίας, ως προς το μόνιμο προσωπικό της. β. Η Βουλή των Ελλήνων, ως προς το προσωπικό της, σύμφωνα με τα όσα ορίζει ο Κανονισμός της. γ. Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και οι πάσης φύσεως επιχειρήσεις τους...». Περαιτέρω, στο άρθρο 41 του ως άνω ν. 4765/2021 καθορίζεται η διαδικασία πρόσληψης προσωπικού με σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Ορισμένου Χρόνου. Στο δε άρθρο 42 «Έλεγχος από το Α.Σ.Ε.Π. - Υποχρεώσεις - Ποινική ευθύνη αρμοδίων οργάνων» ότι: «1. Καταρτιζόμενες συμβάσεις μίσθωσης έργου που υποκρύπτουν συμβάσεις εργασίας είναι αυτοδικαίως άκυρες και επιβάλλονται οι προβλεπόμενες κατά την κείμενη νομοθεσία κυρώσεις. Το Α.Σ.Ε.Π. ελέγχει την εφαρμογή της παρούσας και παραπέμπει στα αρμόδια όργανα κάθε περίπτωση για την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων».

1.5. Από τις διατάξεις των άρθρων 648 επ. του ΑΚ και 6 του Ν. 765/1943, που διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά την εισαγωγή του ΑΚ (άρθρ. 38 Εισ. Ν. ΑΚ), συνάγεται ότι **σύμβαση εξαρτημένης εργασίας** υπάρχει όταν οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην παροχή της εργασίας που συμφωνήθηκε και στον μισθό, ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής του, και ο εργαζόμενος υπόκειται σε νομική και

προσωπική εξάρτηση από τον εργοδότη. Η εξάρτηση αυτή εκδηλώνεται με το δικαίωμα του τελευταίου να δίνει δεσμευτικές για τον εργαζόμενο εντολές και οδηγίες, ως προς τον τρόπο, τόπο και χρόνο παροχής της εργασίας και να ασκεί εποπτεία και έλεγχο για την διαπίστωση της συμμορφώσεως του εργαζομένου προς αυτές. Η υποχρέωση μάλιστα του εργαζομένου να δέχεται τον έλεγχο του εργοδότη και να συμμορφώνεται προς τις οδηγίες του ως προς τον τρόπο παροχής της εργασίας, αποτελεί το βασικό γνώρισμα της ως άνω εξαρτήσεως, η οποία μπορεί να είναι χαλαρότερη στις περιπτώσεις που ο εργαζόμενος αναπτύσσει πρωτοβουλία κατά την εκτέλεση της εργασίας του, λόγω των επιστημονικών ή τεχνικών του γνώσεων, αλλά θα πρέπει να υπάρχει για να θεωρηθεί η εργασία του ως εξαρτημένη. Εξάλλου, **σύμβαση ανεξάρτητων υπηρεσιών** υπάρχει όταν ο εργαζόμενος παρέχει αντί μισθού τις υπηρεσίες του, χωρίς να υπόκειται στον έλεγχο και την εποπτεία του εργοδότη ή να είναι υποχρεωμένος να συμμορφώνεται προς τις εντολές και οδηγίες αυτού, ιδίως ως προς τον τρόπο και τον χρόνο παροχής των υπηρεσιών του. Και στην σύμβαση αυτή, πάντως, υπάρχει κάποια δέσμευση και εξάρτηση, όπως συμβαίνει σε κάθε περίπτωση που αναλαμβάνονται υποχρεώσεις με ενοχική σύμβαση και γι' αυτό ακριβώς η συμμόρφωση του εργαζομένου προς όρους της συμβάσεώς του, που μπορούν να έχουν σχέση και με τον τόπο ή τα χρονικά πλαίσια παροχής της εργασίας, δεν υποδηλώνουν, χωρίς άλλο, εξάρτηση αυτού από τον εργοδότη, με την προεκτεθείσα έννοια. Οποσδήποτε το δικαίωμα του εργοδότη να δίνει εντολές και οδηγίες ως προς τον τρόπο, τον τόπο και τον χρόνο παροχής της εργασίας και να ελέγχει την συμμόρφωση του εργαζομένου προς αυτές, καθώς και η έκταση των αντίστοιχων υποχρεώσεων του τελευταίου, αποτελούν ενδεικτικά στοιχεία της υπάρξεως εξαρτήσεως, η οποία όμως δεν εξαρτάται μόνον από το αν συντρέχουν όλα ή τα περισσότερα από τα στοιχεία αυτά. Διότι εκείνο που διακρίνει την εξαρτημένη εργασία από την ανεξάρτητη δεν είναι το ποσοτικό στοιχείο, δηλαδή η σώρευση περισσότερων ενδείξεων δεσμεύσεως και εξαρτήσεως, αλλά το ποιοτικό, δηλαδή η ιδιαίτερη ποιότητα της δεσμεύσεως και εξαρτήσεως, η οποία έχει για τον υποβαλλόμενο σε αυτή εργαζόμενο συνέπειες που καθιστούν απαραίτητη την ιδιαίτερη ρύθμιση της σχέσεώς του με τον εργοδότη και δικαιολογούν την ειδική προστασία του από το εργατικό δίκαιο. Το ποιοτικό αυτό στοιχείο συνάγεται από την εκτίμηση των όρων και εν γένει συνθηκών παροχής της εργασίας και διαφέρει κατά περίπτωση, ανάλογα με το είδος και την φύση της εργασίας, συνδυαζόμενο δε με τις υφιστάμενες ενδείξεις εξαρτήσεως, παρέχει ασφαλέστερο κριτήριο για την διάκριση

της εξαρτημένης εργασίας από την ανεξάρτητη³. Με βάση το κριτήριο αυτό γίνεται φανερό ότι η σύμβαση παροχής επιστημονικών υπηρεσιών από εργαζόμενο επιστήμονα, που επιλέγει ο ίδιος βασικούς όρους της απασχολήσεώς του και δεν ελέγχεται από τον εργοδότη, ως προς τον τρόπο και εν μέρει ως προς τον χρόνο παροχής των υπηρεσιών του στον καθορισμένο από την σύμβαση και την φύση των υπηρεσιών τόπο, δεν είναι σύμβαση εξαρτημένης εργασίας (ό.π. ΟΛΑΠ 28/2005). Από τις διατάξεις του άρθρου 681 ΑΚ συνάγεται ότι **σύμβαση έργου** υπάρχει όταν ένα πρόσωπο (εργολάβος) αναλαμβάνει έναντι ενός άλλου προσώπου (εργοδότη/κυρίου του έργου) την υποχρέωση εκτέλεσης ορισμένου έργου έναντι αμοιβής. Το κύριο στοιχείο που διακρίνει τη σύμβαση εργασίας από τη σύμβαση έργου είναι ότι στην περίπτωση της σύμβασης εργασίας ενδιαφέρει η παροχή της εργασίας ανεξαρτήτως συγκεκριμένου αποτελέσματος, ενώ στην περίπτωση της σύμβασης έργου ενδιαφέρει το αποτέλεσμα της εκτέλεσης ορισμένου έργου. Από τις διατάξεις των άρθρων 361, 648 και 651 του ΑΚ συνάγεται ότι είναι επιτρεπτή συμφωνία εργοδότη και μισθωτού, βάσει της οποίας ο εργοδότης θα παραχωρήσει - με τη μορφή δανεισμού εργαζομένου - τον μισθωτό σε τρίτον προς τον οποίο αυτός θα παρέχει την εργασία του. Εργοδότης παραμένει, με όλες τις συναφείς υποχρεώσεις, ο αρχικός, ενώ είναι δυνατή συμφωνία ότι ο τρίτος θα καταβάλει τον μισθό ή μέρος του χωρίς όρους ή υπό ορισμένες προϋποθέσεις και περιορισμούς⁴. Ο θεσμός αυτός του **γνήσιου "δανεισμού"** δεν προσκρούει στην διάταξη του άρθρου 651 ΑΚ όπου κατά κανόνα στη σύμβαση εργασίας η αξίωση του εργοδότη στην εργασία του μισθωτού είναι αμεταβίβαστη, διότι από το συνδυασμό όλων των πιο πάνω αναφερόμενων διατάξεων σαφώς προκύπτει ότι αυτή η συμφωνία είναι νόμιμη και επιτρεπτή μεταξύ εργοδότη και τρίτου, μόνον αν συναινεί ο μισθωτός. Μόνος υπόχρεος δε στην καταβολή του μισθού παραμένει ο αρχικός εργοδότης δυνάμει της σύμβασης εργασίας, αφού η σύμβαση δεν μεταβάλλεται ως προς την υποχρέωση αυτή, εκτός αν προκύψει διάφορη ειδική συμφωνία. Αντίθετα, ο αρχικός αυτός εργοδότης δεν υποχρεούται στην καταβολή της αποζημίωσης του μισθωτού από παροχή παράνομης υπερωριακής απασχόλησης στο νέο εργοδότη (προς τον η παραχώρηση), διότι η παροχή της παράνομης αυτής εργασίας δεν περιλαμβάνεται στις υποχρεώσεις του μισθωτού που προκύπτουν από τη σύμβαση εργασίας έναντι του εργοδότη του, αλλά στις ιδιαίτερες σχέσεις του εργαζομένου με τον δανεισθέντα, εκτός αν ειδικώς προβλέφθηκε με συμφωνία για την περίπτωση παράνομης

³ ΟΛΑΠ 28/2005.

⁴ ΑΠ 286/1994.

υπερωριακής απασχόλησης και η υποχρέωση του αρχικού εργοδότη⁵. Τέλος, η συναίνεση του εργαζομένου μπορεί να είναι ρητή ή σιωπηρή, να συνάγεται δηλαδή από τη συμπεριφορά του, π.χ. όταν ο εργαζόμενος προσέρχεται και προσφέρει την εργασία του στον τρίτο. Η σύμβαση δανεισμού δεν επηρεάζει τη σύμβαση εργασίας. Το διευθυντικό δικαίωμα που ανήκει στον τρίτο δεν επιτρέπεται να προσκρούει στη σύμβαση εργασίας που έχει συναφθεί με τον αρχικό εργοδότη. Ο αρχικός εργοδότης βαρύνεται κατά βάση με όλες τις υποχρεώσεις από τη σύμβαση εργασίας π.χ. καταβολή μισθού, αδείας, επιδόματος, ασφαλιστικές εισφορές κ.λ.π. Ενώ οι όροι της σύμβασης εργασίας που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ εργαζομένου και αρχικού εργοδότη δεσμεύουν και τον τρίτο, ο οποίος δεν επιτρέπεται να επιφέρει μονομερή βλαπτική μεταβολή. Επίσης σε καταγγελία της σύμβασης δικαιούται να προβεί μόνον ο αρχικός εργοδότης και, τέλος, υποχρεώσεις και δικαιώματα που δεν απορρέουν από την αρχική σύμβαση αλλά προκύπτουν το πρώτον κατά τη διάρκεια του δανεισμού, δεσμεύουν μόνον τον τρίτο και τον εργαζόμενο, εφόσον δεν υφίσταται ειδικότερη συμφωνία⁶.

1.6. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα σύμφωνα με τα οποία με τον δανεισμό των εργαζομένων δεν δημιουργείται νέα, ισοδύναμη και ανεξάρτητη σχέση εργασίας, σε αντικατάσταση της αρχικής, αλλά, αντιθέτως, η εργασία παρέχεται στον δευτερογενή εργοδότη με την ίδια αρχική σύμβαση, ενώ ο δανειζόμενος εργαζόμενος εξακολουθεί να ανήκει στο προσωπικό του αρχικού εργοδότη, παρά την ένταξή του στην εκμετάλλευση του τρίτου, το διευθυντικό δικαίωμα του τρίτου περιορίζεται από τους όρους της σύμβασης εργασίας που έχει συναφθεί με τον αρχικό εργοδότη, καθώς και το γεγονός ότι οι όροι της σύμβασης εργασίας που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ εργαζομένου και αρχικού εργοδότη δεσμεύουν και τον τρίτο, και ενόψει του ότι οι Δ.Ε.Υ.Α. εάν και Ν.Π.Ι.Δ., υπάγονται ωστόσο και σε κανόνες αναγκαστικού δικαίου που διέπουν το Δημόσιο Τομέα μη λειτουργούσες αποκλειστικά και μόνο με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και του αστικού δικαίου (βλ. Ενιαίο Μισθολόγιο [ν. 4354/2015], ν. 4270/2014 και ΠΔ 80/2016 περί Δημοσίου Λογιστικού κ.ά.), διέπονται από ιδίους Κανονισμούς και Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του ν. 1069/80, δεν μπορεί να θεωρηθεί η σύμβαση γνήσιου δανεισμού εργαζομένων νόμιμος τρόπος απασχόλησης προσωπικού σε Δ.Ε.Υ.Α., καθότι λόγω ακριβώς των στοιχείων της εν λόγω σύμβασης (γνήσιου δανεισμού) δεν

⁵ ΑΠ 482/1979.

⁶ ΑΠ 1009/2010.

μπορεί να διασφαλισθεί η τήρηση τόσο των αναγκαστικού δικαίου διατάξεων που διέπουν τις Δ.Ε.Υ.Α., όσο και των οικείων Κανονισμών και Οργανισμών.

B. Επί του 2^{ου} ερωτήματος

1. Σύμφωνα με τον ν. 5960/1933 (Α' 23) «Περί επιταγής», στο άρθρο 28 ορίζεται ότι: «Η επιταγή είναι πληρωτέα εν όψει. Πάσα αντίθετος μνεία θεωρείται μη γεγραμμένη. Η επιταγή εμφανιζόμενη προς πληρωμήν πρό της ημέρας της σημειουμένης ως χρονολογίας της εκδόσεως αυτής είναι πληρωτέα κατά την ημέραν της εμφανίσεως.». Κατά το άρ. 28 του ν. 5960/1933, η επιταγή είναι πληρωτέα εν όψει, κάθε δε αντίθετη μνεία θεωρείται μη γεγραμμένη. Η επιταγή, εμφανιζόμενη προς πληρωμή προ της ημέρας της σημειούμενης ως χρονολογίας εκδόσεως αυτής, είναι πληρωτέα κατά την ημέρα της εμφανίσεως. Τέλος, κατά το άρ. 29 εδ. α' και δ' του ιδίου νόμου, η επιταγή εμφανίζεται προς πληρωμή εντός προθεσμίας οκτώ ημερών, αφετηρία δε της προθεσμίας είναι η επί της επιταγής, ως χρονολογία εκδόσεως, αναγραφόμενη ημέρα. Κατά την αληθή έννοια των τελευταίων αυτών διατάξεων, η επιταγή που φέρει μεταχρονολογημένη ημερομηνία εκδόσεως (μεταχρονολογημένη επιταγή) μπορεί να εμφανισθεί οποτεδήποτε νομίμως προς πληρωμή μέσα στο χρονικό διάστημα που αρχίζει από την ημέρα κατά την οποία πράγματι εκδόθηκε και λήγει την τελευταία ημέρα του οκταημέρου το οποίο αρχίζει από την επόμενη της ημέρας που σημειώνεται σ' αυτήν ως ημεροχρονολογία εκδόσεως της (ΑΠ 815/2015).

2.1. Με τον ιδρυτικό ν. 1069/1980 «Περί κινήτρων δια την ίδρυσιν Επιχειρήσεων Υδρεύσεως και Αποχετεύσεως» (Α' 191), στο άρθρο 1 ορίζονται τα εξής: «1. Δια την άσκησιν των πάσης φύσεως δραστηριοτήτων του κυκλώματος υδρεύσεως και αποχετεύσεως οικιστικών κέντρων της Χώρας, ... δύναται να συνιστώνται κατά την παράγραφον 3 του παρόντος άρθρου εις έκαστον Δήμον ή Κοινότητα της Χώρας ή υπό πλειόνων Δήμων ή Κοινοτήτων ή Δήμων και Κοινοτήτων ενιαίαι επιχειρήσεις υδρεύσεως και αποχετεύσεως. Αι ανωτέρω επιχειρήσεις αποτελούν ίδια Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου κοινωφελούς χαρακτήρος, διεπόμενα υπό των κανόνων της Ιδιωτικής οικονομίας, εφ' όσον δεν ορίζεται άλλως υπό νόμου. ... Αι επιχειρήσεις υδρεύσεως και αποχετεύσεως λειτουργούν υπό μορφήν Δημοτικής ή Κοινοτικής επιχειρήσεως και διέπονται ως προς την διοίκησιν, οργάνωσιν, εκτέλεσιν,

λειτουργίαν, συντήρησιν των έργων της αρμοδιότητος των καθώς και τας πηγάς της χρηματοδοτήσεως των υπό των διατάξεων του παρόντος νόμου, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των σχετικών διατάξεων του "Δημοτικού και Κοινοτικού Κωδικός". 2. Αι προβλεπόμενοι υπό της προηγούμενης παραγράφου επιχειρήσεις είναι αρμόδιαι δια την μελέτην, κατασκευήν, συντήρησιν, εκμετάλλευσιν, διοίκησιν και λειτουργίαν των δικτύων υδρεύσεως και αποχετεύσεως ακαθάρτων και όμβριων υδάτων, ως και μονάδων επεξεργασίας λυμάτων και αποβλήτων της περιοχής αρμοδιότητος των, στο δε άρθρο 3 παρ. 1, ότι: " Η υπό ενός μόνου Δήμου συνιστώμενη επιχείρησις διοικείται υπό Διοικητικού Συμβουλίου....".

2.2. Με το άρθρο 10 του ν. 1069/1980 καθορίζονται οι πόροι των δημοτικών επιχειρήσεων ύδρευσης αποχέτευσης ως εξής: «α) το ειδικό τέλος που προβλέπεται από το άρθρο 11, β) το τέλος σύνδεσης με το δίκτυο αποχέτευσης, γ) η δαπάνη διακλάδωσης και σύνδεσης προς τον αγωγό ύδρευσης και αποχέτευσης, δ) το τέλος σύνδεσης με το δίκτυο ύδρευσης, ε) το πάγιο τέλος για την κάλυψη μέρους του ελάχιστου κόστους λειτουργίας του δικτύου ύδρευσης και αποχέτευσης, σύμφωνα με την παρ. 11 του άρθρου 10 του ν. 4071/2012 (Α` 85), στ) το τέλος χρήσης υπονόμου, ζ) το τέλος χρήσης δικτύων αποχέτευσης -ομβρίων, η) η αξία του νερού που καταναλώνεται, θ) η εγγύηση χρήσης υδρομετρητή, ι) το τέλος αντικατάστασης υδρομετρητή, ια) η δαπάνη μετατόπισης αγωγών διακλάδωσης και συνδέσεων ύδρευσης ή αποχέτευσης υδρομετρητών ή άλλων συναφών εργασιών, ιβ) οι συνεισφορές τρίτων για την εκτέλεση κατά προτεραιότητα έργων, ιγ) χρηματοδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, για τη μελέτη και κατασκευή έργων αρμοδιότητος της Δ.Ε.Υ.Α., ιδ) τα έσοδα από την περιουσία της επιχείρησης ή το τίμημα από την εκποίησή της, ιε) δάνεια, κληρονομίες, δωρεές και λοιπές επιχορηγήσεις...».

2.3. Στο άρθρο 16 του ν. 1069/1980, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 6 ν. 2307/1995, υπό τον τίτλο «Τέλος χρήσεως υπονόμου και τέλος υδρεύσεως» κατοχυρώνεται υπέρ των εν λόγω επιχειρήσεων, το δικαίωμα είσπραξης τελών χρήσης αποχέτευσης και ύδρευσης ως εξής: «1. Οι Ιδιοκτήται των ακινήτων των συνδεομένων μετά των δικτύων υποχρεούνται εις την καταβολήν του τέλους χρήσεως υπονόμου και τέλους υδρεύσεως, εισπραττομένον δια των λογαριασμών καταναλώσεως ύδατος κατά τα εν άρθροις 25 και 26 του παρόντος οριζόμενα.

Δια τους ήδη συνδεδεμένους μετά των δικτύων το τέλος χρήσεως οφείλεται από της συστάσεως της επιχειρήσεως. Συνοφειλέται εις ολόκληρον του τέλους χρήσεως μετά των Ιδιοκτητών τυγχάνουν και οι οπωσδήποτε ποιούμενοι χρήσιν του ακινήτου. 2. Το τέλος χρήσεως υπονόμου οφείλεται και υπό Ιδιοκτήτου ακινήτου, συνδεθέντος αυθαιρέτως, καθ' οιονδήποτε τρόπον αμέσως ή εμμέσως μετά του δικτύου αποχετεύσεως της επιχειρήσεως και δι' όσον χρόνον διαρκεί ή μέλλει να διαρκέση η τοιαύτη σύνδεσις. Η εις τας περιπτώσεις αυθαιρέτου συνδέσεως καταβολή του τέλους χρήσεως υπονόμου υπό του υποχρέου δεν απαλλάσσει τούτον των λοιπών συνεπειών. Δια την σύνδεσιν της εσωτερικής εγκαταστάσεως, αποχετεύσεως των ακινήτων μετά του δικτύου υπονόμου, ορίζεται προθεσμία τριάκοντα ημερών από της περατώσεως της κατασκευής της εξωτερικής διακλαδώσεως, μετά την πάροδον της οποίας άρχεται η υποχρέωσις καταβολής του τέλους χρήσεως υπονόμου. Στις περιπτώσεις ακινήτων που χρησιμοποιούνται από βιομηχανίες, βιοτεχνίες, εκπαιδευτήρια, επιχειρήσεις λουτρών, ξενοδοχείων, νοσοκομείων, κοινωφελών ιδρυμάτων, καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση ακινήτων, που καθορίζονται από το διοικητικό συμβούλιο, κατά κατηγορίες και αναλόγως του υδραυλικού και ρυπαντικού φορτίου το τέλος σύνδεσης με το δίκτυο αποχέτευσης, καθώς και το τέλος χρήσης υπονόμου, καθορίζονται με αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου της επιχείρησης...».

2.4. Με τις διατάξεις των άρθρων 10, 11, 16 και 27 του ν. 1069/1980, έχουν προβλεφθεί ως έσοδα των Δ.Ε.Υ.Α.: α) το ειδικό τέλος μελέτης, κατασκευής ή επεκτάσεως έργων υδρεύσεως και αποχετεύσεως, β) το τέλος συνδέσεως με το δίκτυο υδρεύσεως και αποχετεύσεως, γ) η δαπάνη διακλαδώσεως και συνδέσεως με τον αγωγό υδρεύσεως και αποχετεύσεως, δ) το πάγιο τέλος για την κάλυψη μέρους του ελάχιστου κόστους λειτουργίας του δικτύου υδρεύσεως και αποχετεύσεως, ε) το τέλος χρήσεως υπονόμου, στ) το τέλος χρήσεως δικτύων αποχετεύσεως - ομβρίων, ζ) το αντίτιμο της αξίας του καταναλισκόμενου ύδατος, η) το αντίτιμο της εγγυήσεως χρήσεως και το τέλος αντικαταστάσεως υδρομετρητή, θ) η δαπάνη μετατοπίσεως αγωγών διακλαδώσεως και συνδέσεων υδρεύσεως ή αποχετεύσεως υδρομετρητών ή άλλων συναφών εργασιών και ι) οι δαπάνες επαναφοράς του αποχετευτικού δικτύου στην προτέρα κατάσταση. Η επιβολή των τελών, των ειδικών και παγίων τελών και λοιπών χρεώσεων γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου των Δ.Ε.Υ.Α., η οποία εγκρίνεται από το οικείο Δημοτικό Συμβούλιο (άρθρο 25 παρ. 1) και τα έσοδα

από τα εν λόγω τέλη και τις λοιπές χρεώσεις εισπράττονται, από τους καταναλωτές υπηρεσιών των Δ.Ε.Υ.Α., στο πλαίσιο εκτελέσεως συμβάσεων, οι οποίες διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο⁷, και ως αντάλλαγμα για παρεχόμενες προς αυτούς υπηρεσίες και δαπάνες⁸, μετά από απόφαση καθορισμού της τιμολογιακής βάσεως, μέσω της εκδόσεως λογαριασμών καταναλώσεως ή αντίστοιχων, προβλεπόμενων σε κείμενες διατάξεις, φορολογικών στοιχείων - τιμολογίων των Δ.Ε.Υ.Α. (ιδίως άρθρα 15, 16, 25, 26 του ν. 1069/1980 και 260 παρ. 6 του ΚΔΚ).

2.5. Με το άρθρο 21 του ν. 1069/1980 με τίτλο «Κανονισμοί λειτουργίας και διαχειρίσεως» ορίζεται ότι: «1. Με κανονισμούς, που συντάσσονται και ψηφίζονται από το διοικητικό συμβούλιο της επιχειρήσεως και ελέγχονται από το δημοτικό ή κοινοτικά συμβούλιο του δήμου ή της κοινότητας στον οποίο ανήκει η επιχείρηση, ρυθμίζονται κάθε φορά τα σχετικά με τη λειτουργία και διαχείριση της επιχείρησης, σύμφωνα με τις γενικής παραδοχής λογιστικές και οργανωτικές αρχές...».

3. Σύμφωνα με τον **Κανονισμό Δικτύου Ύδρευσης** της ερωτώσας Δ.Ε.Υ.Α., ο οποίος εγκρίθηκε με ν την υπ' αρ. 77/2019 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, στο άρθρο 18^ο «Λογαριασμοί Κατανάλωσης Νερού – Διακοπή Υδροδότησης» ορίζεται ότι: «1. Ο λογαριασμός κατανάλωσης νερού περιλαμβάνει την αξία του καταναλισκόμενου νερού και τις διάφορες επιβαρύνσεις που προβλέπονται και επιβάλλονται από την κείμενη νομοθεσία (Ν. 1069/80, κλπ), τους Κανονισμούς Δικτύων και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ε.Υ.Α. Η τιμή του νερού ανά κυβικό μέτρο ανάλογα με τη χρήση ή την κατηγορία υδροληπτών, το ελάχιστο όριο χρέωσης ανά περίοδο μέτρησης (πάγιο), το ύψος του τέλους συντήρησης –αντικατάστασης του υδρομετρητή και οι λοιπές επιβαρύνσεις και τέλη του Ν. 1069/80, καθορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ε.Υ.Α., που ελέγχεται και δημοσιεύεται σύμφωνα με το νόμο. Ο λογαριασμός κατανάλωσης νερού είναι έντυπος ή ηλεκτρονικός ή με οποιαδήποτε άλλη μορφή αποφασίζεται από το Δ.Σ. της Δ.Ε.Υ.Α. και εκδίδεται κάθε τρεις μήνες εκτός αν αποφασίσει διαφορετικά το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ε.Υ.Α., με βάση τις ενδείξεις του υδρομετρητή (ή με βάση την ετήσια «συμβατική» αξία του καταναλισκόμενου νερού όπως ορίζεται στον κανονισμό Αποχέτευσης και την ισχύουσα τιμολογιακή πολιτική της Δ.Ε.Υ.Α.). Αποστέλλεται στον υδρολήπτη, στη μορφή που ορίζεται σύμφωνα με τις αποφάσεις

⁷ ΣτΕ 2216/2003, 2854/1988.

⁸ ΣτΕ 2216/2003.

του Δ.Σ. της Δ.Ε.Υ.Α., ο οποίος είναι υποχρεωμένος να τον εξοφλήσει μέσα στην προθεσμία που αναγράφεται στο λογαριασμό. Τα παραπάνω ισχύουν σε μηνιαία και όχι τριμηνιαία βάση, στα ξενοδοχεία και τις επιχειρήσεις μηνιαίας τιμολόγησης, στις οποίες συγκαταλέγονται κυρίως επιχειρήσεις που καταναλώνουν υπερβολικά μεγάλες ποσότητες νερού, ιδία την τουριστική περίοδο. Λογαριασμός κατανάλωσης νερού εκδίδεται και όταν έχει γίνει διακοπή της υδροδότησης, με ή χωρίς αφαίρεση μετρητή αυτεπαγγέλτως, ή με αίτηση του πελάτη. Η πληρωμή του λογαριασμού γίνεται στα ταμεία της Δ.Ε.Υ.Α. ή σε εξουσιοδοτημένα πρατήρια τραπεζών και άλλων επιχειρήσεων για είσπραξη λογαριασμών υπέρ της Δ.Ε.Υ.Α. Επίσης μέσω διαδικτυακών τραπεζικών υπηρεσιών. Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης εξόφλησης του λογαριασμού, η Δ.Ε.Υ.Α. μπορεί να προβαίνει στη διακοπή της υδροδότησης χωρίς άλλη ειδοποίηση και χωρίς να φέρει καμιά ευθύνη για τυχόν ζημιές που μπορεί να προκύψουν από τη διακοπή αυτή. Από την επομένη της λήξης της προθεσμίας πληρωμής και μέχρι την πλήρη εξόφληση του λογαριασμού, επιβάλλονται τόκοι υπερημερίας, σε ποσοστό αναπροσαρμοζόμενο σύμφωνα με τις εκάστοτε δικαστικές αποφάσεις.».

4. Από τη συνδυαστική ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 10 και 16 του ν. 1069/1980 συνάγεται ότι τα τέλη ύδρευσης (*καταναλισκόμενου ύδατος*) που εισπράττουν οι δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης αποχέτευσης, θεσμοθετούνται ως **υποχρεωτικά έσοδα** της Επιχείρησης, έχουν δε την έννοια του ανταποδοτικού τέλους, ήτοι της οικονομικής επιβάρυνσης του καταναλωτή για τις υπηρεσίες που παρέχονται από την Επιχείρηση, και επομένως πρέπει να εισπράττονται στο σύνολο τους από την Επιχείρηση. Τυχόν διακανονισμός μπορεί να επιτραπεί ως προς τον τρόπο πληρωμής του λογαριασμού με σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιχείρησης, απαγορευομένης σε κάθε περίπτωση της δυνατότητας διαγραφής της κύριας οφειλής του καταναλωτή (*αξία καταναλισκόμενου ύδατος*) η οποία αποτελεί, όπως προαναφέρθηκε, υποχρεωτικό έσοδο της Επιχείρησης. Περαιτέρω, από τον Κανονισμό Ύδρευσης της ερωτώσας Δ.Ε.Υ.Α. (άρθρο 18), ο οποίος εξεδόθη κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 21 του ν. 1069/1980, οι κανονιστικές διατάξεις του οποίου δεσμεύουν τόσο την Επιχείρηση όσο και τους καταναλωτές, συνάγεται ότι ο λογαριασμός κατανάλωσης νερού είναι έντυπος ή ηλεκτρονικός ή με οποιαδήποτε άλλη μορφή αποφασίζεται από το Δ.Σ. της Δ.Ε.Υ.Α. και εκδίδεται κάθε τρεις μήνες εκτός αν αποφασίσει διαφορετικά το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ε.Υ.Α., με βάση

τις ενδείξεις του υδρομετρητή (ή με βάση την ετήσια «συμβατική» αξία του καταναλισκόμενου νερού όπως ορίζεται στον κανονισμό Αποχέτευσης και την ισχύουσα τιμολογιακή πολιτική της Δ.Ε.Υ.Α.). Αποστέλλεται στον υδρολήπτη, στη μορφή που ορίζεται σύμφωνα με τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ε.Υ.Α., ο οποίος είναι υποχρεωμένος να τον εξοφλήσει μέσα στην προθεσμία που αναγράφεται στο λογαριασμό. Τα παραπάνω ισχύουν σε μηνιαία και όχι τριμηνιαία βάση, στα ξενοδοχεία και τις επιχειρήσεις μηνιαίας τιμολόγησης, στις οποίες συγκαταλέγονται κυρίως επιχειρήσεις που καταναλώνουν υπερβολικά μεγάλες ποσότητες νερού, ιδία την τουριστική περίοδο. Λογαριασμός κατανάλωσης νερού εκδίδεται και όταν έχει γίνει διακοπή της υδροδότησης, με ή χωρίς αφαίρεση μετρητή αυτεπαγγέλτως, ή με αίτηση του πελάτη. **Η πληρωμή του λογαριασμού γίνεται στα ταμεία της Δ.Ε.Υ.Α. ή σε εξουσιοδοτημένα πρατήρια τραπεζών και άλλων επιχειρήσεων για είσπραξη λογαριασμών υπέρ της Δ.Ε.Υ.Α., καθώς και επίσης μέσω διαδικτυακών τραπεζικών υπηρεσιών.** Ενόψει των ανωτέρω, και δεδομένου ότι ο οικείος Κανονισμός Δικτύων Ύδρευσης της ερωτώσας Δ.Ε.Υ.Α. δεν προβλέπει ως τρόπο εξόφλησης των βεβαιωθέντων τελών τη μεταχρονολογημένη επιταγή, αλλά προβλέπει περιοριστικώς ως τρόπους πληρωμής των οικείων λογαριασμών ύδρευσης α) την πληρωμή στα ταμεία της Δ.Ε.Υ.Α., β) την πληρωμή σε εξουσιοδοτημένα πρατήρια τραπεζών και άλλων επιχειρήσεων για είσπραξη λογαριασμών υπέρ της Δ.Ε.Υ.Α., και γ) την καταβολή μέσω διαδικτυακών τραπεζικών υπηρεσιών, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νόμιμος τρόπος πληρωμής των λογαριασμών ύδρευσης η εμφάνιση μεταχρονολογημένης επιταγής, και συνεπώς δεν νομιμοποιείται ο αρμόδιος υπάλληλος της Επιχείρησης να αποδέχεται και να παραλαμβάνει αυτήν.

Γ. Απαντήσεις

1. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα σύμφωνα με τα οποία με τον δανεισμό των εργαζομένων δεν δημιουργείται νέα, ισοδύναμη και ανεξάρτητη σχέση εργασίας, σε αντικατάσταση της αρχικής, αλλά, αντιθέτως, η εργασία παρέχεται στον δευτερογενή εργοδότη με την ίδια αρχική σύμβαση, ενώ ο δανειζόμενος εργαζόμενος εξακολουθεί να ανήκει στο προσωπικό του αρχικού εργοδότη, παρά την ένταξή του στην εκμετάλλευση του τρίτου, το διευθυντικό δικαίωμα του τρίτου περιορίζεται από τους όρους της σύμβασης εργασίας που έχει συναφθεί με τον αρχικό εργοδότη, καθώς και

το γεγονός ότι οι όροι της σύμβασης εργασίας που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ εργαζομένου και αρχικού εργοδότη δεσμεύουν και τον τρίτο, και ενόψει του ότι οι Δ.Ε.Υ.Α. εάν και Ν.Π.Ι.Δ., υπάγονται και σε κανόνες αναγκαστικού δικαίου που διέπουν το Δημόσιο Τομέα μη λειτουργούσες αποκλειστικά και μόνο με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και του αστικού δικαίου (βλ. Ενιαίο Μισθολόγιο [ν. 4354/2015], ν. 4270/2014 και ΠΔ 80/2016 περί Δημοσίου Λογιστικού κ.ά.), διέπονται από ιδίους Κανονισμούς και Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του ν. 1069/80, **δεν μπορεί να θεωρηθεί η σύμβαση γνήσιου δανεισμού εργαζομένων ως νόμιμος τρόπος απασχόλησης προσωπικού σε Δ.Ε.Υ.Α., καθότι λόγω ακριβώς των στοιχείων της εν λόγω σύμβασης (γνήσιου δανεισμού) δεν μπορεί να διασφαλισθεί η τήρηση τόσο των αναγκαστικού δικαίου διατάξεων που διέπουν τις Δ.Ε.Υ.Α., όσο και των οικείων Κανονισμών και Οργανισμών της Επιχείρησης στα θέματα προσωπικού.**

2. Από τη συνδυαστική ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 10 και 16 του ν. 1069/1980 συνάγεται ότι τα τέλη ύδρευσης (*καταναλισκόμενου ύδατος*) που εισπράττουν οι Δ.Ε.Υ.Α., θεσμοθετούνται ως υποχρεωτικά έσοδα της Επιχείρησης, έχουν δε την έννοια του ανταποδοτικού τέλους, ήτοι της οικονομικής επιβάρυνσης του καταναλωτή για τις υπηρεσίες που παρέχονται από την Επιχείρηση, και επομένως πρέπει να εισπράττονται στο σύνολο τους από αυτήν. Τυχόν διακανονισμός μπορεί να επιτραπεί ως προς τον τρόπο πληρωμής του λογαριασμού με σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιχείρησης, απαγορευομένης σε κάθε περίπτωση της δυνατότητας διαγραφής της κύριας οφειλής του καταναλωτή (δηλ. της αξίας του καταναλισκόμενου ύδατος) η οποία αποτελεί, όπως προαναφέρθηκε, υποχρεωτικό έσοδο της Επιχείρησης. Περαιτέρω, από τον Κανονισμό Ύδρευσης της ερωτώσας Δ.Ε.Υ.Α. (άρθρο 18), ο οποίος εξεδόθη κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 21 του ν. 1069/1980, οι κανονιστικές διατάξεις του οποίου δεσμεύουν τόσο την Επιχείρηση όσο και τους καταναλωτές, συνάγεται ότι ο λογαριασμός κατανάλωσης νερού είναι έντυπος ή ηλεκτρονικός ή με οποιαδήποτε άλλη μορφή αποφασίζεται από το Δ.Σ. της Δ.Ε.Υ.Α. και εκδίδεται κάθε τρεις μήνες εκτός αν αποφασίσει διαφορετικά το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ε.Υ.Α., με βάση τις ενδείξεις του υδρομετρητή (ή με βάση την ετήσια «συμβατική» αξία του καταναλισκόμενου νερού όπως ορίζεται στον κανονισμό Αποχέτευσης και την ισχύουσα τιμολογιακή πολιτική της Δ.Ε.Υ.Α.). Αποστέλλεται στον υδρολήπτη, στη μορφή που ορίζεται σύμφωνα με τις αποφάσεις

του Δ.Σ. της Δ.Ε.Υ.Α., ο οποίος είναι υποχρεωμένος να τον εξοφλήσει μέσα στην προθεσμία που αναγράφεται στο λογαριασμό. Τα παραπάνω ισχύουν σε μηνιαία και όχι τριμηνιαία βάση, στα ξενοδοχεία και τις επιχειρήσεις μηνιαίας τιμολόγησης, στις οποίες συγκαταλέγονται κυρίως επιχειρήσεις που καταναλώνουν υπερβολικά μεγάλες ποσότητες νερού, ιδίως την τουριστική περίοδο. Λογαριασμός κατανάλωσης νερού εκδίδεται και όταν έχει γίνει διακοπή της υδροδότησης, με ή χωρίς αφαίρεση μετρητή αυτεπαγγέλτως, ή με αίτηση του πελάτη. **Η πληρωμή του λογαριασμού γίνεται στα ταμεία της Δ.Ε.Υ.Α. ή σε εξουσιοδοτημένα πρατήρια τραπεζών και άλλων επιχειρήσεων για είσπραξη λογαριασμών υπέρ της Δ.Ε.Υ.Α., καθώς και επίσης μέσω διαδικτυακών τραπεζικών υπηρεσιών.** Ενόψει των ανωτέρω, και δεδομένου ότι ο οικείος Κανονισμός Δικτύων Ύδρευσης της ερωτώσας Δ.Ε.Υ.Α. δεν προβλέπει ως τρόπο εξόφλησης των βεβαιωθέντων τελών τη μεταχρονολογημένη επιταγή, αλλά προβλέπει περιοριστικώς ως τρόπους πληρωμής των οικείων λογαριασμών ύδρευσης α) την πληρωμή στα ταμεία της Δ.Ε.Υ.Α., β) την πληρωμή σε εξουσιοδοτημένα πρατήρια τραπεζών και άλλων επιχειρήσεων για είσπραξη λογαριασμών υπέρ της Δ.Ε.Υ.Α., και γ) την καταβολή μέσω διαδικτυακών τραπεζικών υπηρεσιών, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νόμιμος τρόπος πληρωμής των λογαριασμών ύδρευσης η εμφάνιση μεταχρονολογημένης επιταγής, και συνεπώς δεν νομιμοποιείται ο αρμόδιος υπάλληλος της Επιχείρησης να αποδέχεται και να παραλαμβάνει αυτήν.

Αθήνα, 30-01-2024

Η γνωμοδοτούσα

Σβεtlάνα (Ζέτα) Ζυγούρη

